REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și a următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Nax. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelike Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 238. Brașov, Joi 26 Octomvrie (8 Noemvrie). 1900.

Din causa sfintei sĕrbătorĭ de mâne, Joi, Sft. Dumitru, ḑiarul nu va apărê până Vineri séra.

Și Rutenii dușmanĭ?

Omul, care 'șĭ simte sufletul îngreunat cu păcate grele sĕvêrșite față cu de-aprópele sĕu, tremură și se înspăimântă chiar și de cea mai neînsemnată mișcare. Consciința cea rea îl persecută și mustrarea îl róde cumplit. Și câte păcate n'au sĕvêrșit și nu sĕvêrșesc ḑilnic detentorii puterii publice în statul nostru față cu națiunile nemaghiare.

Nu e mirare dér, décă șoviniștii dela putere, avênd în momente lucide consciența marilor nedreptățirĭ și ilegalitățĭ, ce le sĕvêrșesc față de conlocuitorii lor de alt neam, vĕd în tótă lumea, ce-i încunjură, inimicĭ neîmpăcațĭ și pe tóte cărările rĕsărindu-le dușmanĭ.

Cine ar fi gândit însĕ vre-odată, ca Maghiarii sĕ vadă și în nenorociții Rutenĭ, dușmanĭ ai „națiunei alcătuitóre“ de stat? Și cine s'ar fi putut aștepta la aceea, ca tocmai Rutenii sĕ fiă considerațĭ de pătura suprapusă maghiară ca element turburător, când bine scim cum mai ales în timpul din urmă o parte însemnată din cărturarii și preoțimea lor, au început sĕ 'nóte cu totul în apele maghiarisatorilor, sĕ se facă códă la toporul, cu care adversarii esistenței lor naționale isbesc în trunchiul vitalității poporului rutén.

Și totușĭ ce vedem? Am înregistrat în unul din numerii trecuțĭ scirea, că o fóiă rutenă din Ungvar acusă de eresiă, de schismă și de tendințe maghiarisătóre așa poreclitul comitet regnicolar al „Maghiarilor greco-catolicĭ“, pentru-că umblă cu gândul sĕ întemeieze o biserică „greco-catolică maghiară“ și sĕ introducă limba maghiară în serviciul divin bisericesc. Scim, că în scopul acesta s'a făcut în primăvara anului curent și faimosul peregrinaj la Roma. In fruntea acelui peregrinaj s'au pus chiar episcopii rutenĭ din Muncaciŭ și Eperjes și foile maghiare n'aveau destule cuvinte de laude umflate la adresa „bunilor“, „blânḑilor“ și „patrioticilor“ Rutenĭ, pentru-că șĭ-au pus umĕrul sĕ ajute realisarea planurilor unei mișcărĭ menite a servi lățirea limbei maghiare prin altar, care ar deveni astfel un factor puternic de maghiarisare.

Incercarea de atuncĭ a „Maghiarilor gr- cat.“ a pățit un strașnic fiasco și acum durerea șoviniștilor o potențéză în mĕsură însemnată faptul, că abia câte-va lunĭ după colindarea prin Roma, se găsesc unii Rutenĭ luminațĭ și cu tragere de inimă față de limba și naționalitatea lor, carĭ află, că faimosul „comitet regnicolar“ face eresiă, schismă și are tendințe de maghiarisare, — cer deci înlăturarea și desființarea lui.

Firesce, învinuirile aceste pe deplin întemeiate au deșteptat furia șovinismului agresiv și intolerant, care e făcut foc și pară de năcaz și mâniă, că tocmai din sînul Rutenilor se ridică vocĭ de protestare, menite a scóte în cele din urmă la ivélă, că tótă mișcarea pentru întroducerea limbei liturgice maghiare au pus'o la cale nisce renegațĭ îndrăsnețĭ.

Curios este, că un ḑiar de frunte maghiar guvernamental, ocupându-se cu cestiunea acésta, are cele mai aspre cuvinte față de Rutenĭ, îi amenință cu puterea statului, ba merge până a risca aserțiunea, că nu cei din „comitetul regnicolar“ vor sĕ distrugă și sĕ turbure pacea și liniștea în sînul Rutenilor, ci tocmai unii din cărturarii acestora nutresc tendințe de distrugere, vor sĕ înghită în rassa lor pe cei de altă rassă și-șĭ iau rolul de „ucigașĭ ai necesităților spirituale“. Mai mult, se pomenesc acum de-odată bieții Rutenĭ, că li-se aruncă grava învinuire de a întroduce „politica slavisătóre pe terenul bisericesc“, ceea-ce ar fi „panslavism pe față“.

Unde dai și unde crépă! Cei umilițĭ și prigonițĭ sunt „prigonitorii“; cei carĭ își apĕră limba și naționalitatea de perire sunt „desnaționalisătorii“ și „bunii“, „blânḑii“ și „patrioticii“ Rutenĭ de erĭ, au devenit aḑĭ „panslaviștĭ“, ergo dușmanĭ ai „națiunei alcătuitóre“.

Bine că și-i fac „dușmanĭ“ și pe Rutenĭ. Cel puțin vor avé prilej sĕ strige la tóte ocasiunile, că nu mai au nicĭ un prietin. Ér încât pentru Rutenĭ, le vor folosi și lor ceva atacurile acestea, îi vor deștepta până mai e timp și vor arĕta, mai ales celor din fruntea clerului lor, că rĕu serviciŭ au făcut bisericei și poporului lor când nu de mult s'au pus códă la toporul maghiarismului violent, care voia sĕ stórcă dela scaunul apostolic îndreptățirea întroducerei limbei liturgice maghiare.

Desbaterea declarațiunei archiducelui moștenitor continuă în dieta ungară. Ea duréză acum de-o sĕptĕmână și nu se póte prevedé cu siguranță când se va sfirși. După Polonyi, care a ocupat întréga ședință de alaltăerĭ, mai erau înscrișĭ la cuvênt *Szilagyi, Eötvös* și *Rakowszky.* Discursul lui Polonyi, care prin rabulistica lui a produs o penibilă impresiă asupra szelliștilor, este comentat în tóte cercurile ca un atac rar în félul sĕu. S'a observat, că la banffyștĭ discursul lui Polonyi a produs satisfacțiă. Banffystul Gajari l'a felicitat ostentativ pe Polonyi.

Mare sensațiă a produs în cameră când Polonyi a ḑis, că jurăminte ca acela, care l'a făcut archiducele moștenitor, n'au fost ținute nicĭ-odată. A ilustrat acésta cu esemple din istoria Habsburgilor. „Nu cred, că s'ar afla cine-va în camera acésta — adause Polonyi, — care ar pretinde dela moștenitorul de tron esecutarea jurămêntului sĕu. Dieta nu póte decreta, că națiunea maghiară nu este egală în rang cu familia princiară. Fiiĭ și fiicele națiunei maghiare stau mai pe sus de urmașii micilor prințĭ. In înțelesul legilor nóstre, fiăcare fiu al națiunei maghiare *nu numai póte sĕ alégă rege, dér póte fi si rege.* Facă dieta o adresă, în care sĕ desfășure, că *nu permitem sĕ ni-se umiléscă copiiĭ.* In casa maghiară *femeia este regina*; regină va fi și în casa moștenitorului de tron“. In fine spune, că nicĭ-odată nu va primi o lege, care umilesce pe copiiĭ nevinovațĭ, pe femeia legală și, de-i va ajuta Dumneḑeu, el (Polonyi) *nu va respecta nicĭ-odată* o astfel de lege.

Turcia și căile ferate bosniace. Foile bulgare sunt vesele constatând, că guvernul din Sofia a început tratative cu guvernul turcesc relativ la concesia liniei ferate. Ele însĕ anunță tot-odată, că concesiunea, pe care o cere Austro-Ungaria pentru unirea punctelor *Serajevo-Mitrovița* va fi respinsă de Turcia și nu esitéză a mai spune, că aicĭ este a-se căuta influența Rusiei.

Alianță sêrbo-bulgară. Am reprodus în numĕrul de Duminecă vocea unui bărbat politic de frunte bulgar cu privire la raporturile dintre Serbia și Bulgaria. Acum publică „*Vecerna Poșta*“ din Sofia în numĕrul sĕu dela 12 Octomvrie v. un articul, în care ḑice, că scirea despre o apropiată înțelegere între Serbia și Bulgaria a produs o mare sensațiă în lumea politică și mai ales în România. Guvernul sêrb — ḑice „V. P.“ — șĭ-a schimbat atitudinea sa de până acum față de guvernul bulgar și a însărcinat pe agentul sĕu diplomatic din Sofia sĕ trateze cu Ivancioff în ceea-ce privesce *cooperarea ambelor state slave în Macedonia.* Tóte acestea, adaugă numitul ḑiar, *se fac sub protecția Rusiei*, care lucréză pe ascuns prin agenții sĕi din Sofia și Belgrad. Alianța sêrbo-bulgară va fi confirmată în mod oficial.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Micul ghebos.

De Jules Claretie.

— Fine. —

III.

Din ḑiua aceea Mayeux deveni om trist și închis. Era ca o mașină, cu deosebirea că gândea și suferea.

In fiă-care diminéță mergea cu punctualitate minutală în oficiul sĕu. In drumul, ce avea sĕ-l facă, trebuia sĕ trécă prin grădina Tuileriilor. Mayeux îșĭ ducea dejunul cu sine și-l împărția cu lebedele din marele basin. Paserile albe și superbe i-au făcut încet cu încetul cunoscința. La vocea lui se înșiruiau la marginea basinului și luau din mâna sa bucățile de pane. Ele se lăsau, ca bietul ghebos sĕ le adie cu mâna penele netede și moi.

— Aceste cel puțin nu găsesc c'așĭ fi urît.

Cu nume scumpe scóse din vechile-i amintirĭ își numia favoritele sale.

Odată, când zimbia fericit în birou gândindu-se la prietinele lui, șeful îl agrăi:

— La ce te gândescĭ, Mayeux?

— La lebedele mele! rĕspunse el cu fața senină.

Credeau, că șĭ-a pierdut mințile și-l rîdeau.

IV.

Intr'o diminéță, când mergea spre birou, vĕḑu înaintea unui deposit cu tablourĭ îmbulzindu-se o mare mulțime de privitorĭ. Trecênd pe lângă ei, i-s'a părut că aude amintindu-i-se numele în chip batjocuritor. Se ridică în vîrful degetelor și privi într'acolo.

Bietul Mayeux. Asupra ce se mira și-șĭ petrecea mulțimea atât de bine, ironisând și batjocurind, era tabloul sĕu, mai bine ḑis schimositura chipului sĕu. Nenorocitul l'a cunoscut îndată. Era o caricatură forte bine reușită. De bună sémă, că desenatorul l'a vĕḑut cu ocasia ocupării Louvrului, căcĭ la desenat în situațiunea când cu mica lui umbrelă roșiă isbia din tóte puterile pe un gardist elvețian mort.

El, Mayeux, care a apĕrat pe soldatul rănit în contra omorîtorilor.

Nemilosul desenator pictă o față urîtă, schimosită și sbîrcită pe figura ghebósă și slabă a lui Mayeux, neuitându-șĭ nicĭ de pantalonii lui scurțĭ, nicĭ de fluerile piciórelor, nicĭ de brațele lui ca scheletul. Și acest chip-batjocură îl provĕḑu cu inscripția: „Nenea Mayeux învinge pe morțĭ în ḑilele gloriόse ale revoluțiunei“.

Mayeux nu putù sĕ-șĭ rețină un țipet. Cu toțiĭ s'au întors atuncĭ și vĕḑură înaintea lor pe micul ghebos, care tremura de furiă și rușine. Intr'un moment întréga stradă rĕsună de hohotul prostănatic al mulțimei:

— Hahaha! Par' că ar fi sărit din chip; nu-i mai lipsesce, decât umbrela roșiă din mână. Mititelule Mayeux, unde 'țĭ este umbrela?

Mayeux îșĭ reculese tóte puterile și plecă grabnic, urmat de huetul nemilos al derbedeilor. Ajuns acasă, se aruncă pe pat rupt de obosélă și amărăciune. Era nimicit.

V.

De-atuncĭ începênd viața lui fù un chin. Desenul artistului a câștigat simpatia publicului și a ajuns sĕ aibă mai multe ediții. Numele Mayeux representa tipul omului celui mai urît, mai ridicul și mai blăstĕmat. Caricatura lui fù luată de foile umoristice și-i punea în gură gugumăniile cele mai de rîs.

De acuma Mayeux îndată ce eșia în stradă, copiiĭ strigau după el batjocurindu-l:

— Nene Mayeux, nene Mayeux, ce vréi; acum dór nu e carneval!

Ironisarea stradei l'a mâhnit atât de mult, încât șĭ-a dat dimisia și nu se mișca mai mult din odaiă, decât séra, dér nicĭ atuncĭ nu cuteza sĕ mérgă departe de locuința lui.

Intr'o séră scoborând scările, se întêlni cu micul Pichon, care a fost pricinuitorul nevinovat al nenorocirei sale. Copilul ḑise:

— Mamă, am găsit un cățăluș fără stăpân și l'am adus acasă, deși e fórte urît. Ce nume sĕ-i dăm?

— Décă e fórte urît, ḑise Mayeux către copil, atuncĭ sĕ-l numițĭ Mayeux! — și c'un rîs răgușit grăbi în odaiă.

VI.

Bietul Mayeux! De când nu mai umbla în oficiu, a scădut ca o lună.

Manifestul Ligei culturale.

Comitetul central esecutiv al *Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor* publică un manifest iscălit de d-nii: V. A. *Urechiă*, Mihail *Vlădescu*, Grigorie *Ştefănescu*, Ald. D. *Florescu*, P. G. *Cantilli* şi de membrii: Valerian *Ursianu*, A. C. *Popovicĭ*, şi N. N. *Zlotescu.*

In prima parte a manifestului se arată îndoita obligaţiune a Ligei, de a face cunoscute drepţăţile urmărite de Românii de pretutindenĭ şi de a urmări cu înţelepciune şi cu zel orĭ-ce mişcare internă şi orĭ-ce manifestare de bucuriă a Românilor érăşi de pretutindenĭ. Arată mai departe, cum prin convocarea reuniunei panlatine sub patronagiul Ligei la Paris, s'a dobêndit resultatul de a-se convoca in anul viitor la Roma un mare congres latin.

Vorbind de activitatea internă a comitetului central, manifestul spune, că ea a fos încât-va mai mărginită din diferite cause, printre carĭ cea mai de frunte este crisa financiară.

Stărue apoi asupra ḑilelor grele prin carĭ trec Românii din Peninsula balcanică de ale căror něcazurĭ şi greutăţĭ însě se ocupă acum Europa cultă, guvernul şi justiţia română, şi esprimă speranţa că Turcia va înţelege: interesele sale şi chiar Bulgarii vor pricepe în fine, că salvarea lor nu este într'o Bulgariă fantastică, ci în cea mai perfectă concordiă cu popórele din Peninsula balcanică şi în deosebi cu naţiunea română.

Manifestul se ocupă apoi de sórtea Românilor din imperiul austro-ungar. După-ce arată cum şovinişti din Budapesta nu-şĭ schimbă direcţiunea lor politică greşită, din contră o înăspresc; cum studenţii românĭ dela universităţile unguresci sunt persecutaţĭ, dovadă casul cu G. Novacovicĭ, şi I. Scurtu, manifestul continuă aşa:

„Liga nu se amestecă în mersul polilitic al nicĭ unui stat vecin; mai mult, nu Liga are sě dea directivă, nicĭ sfaturĭ fraţilor de sânge de pretutindenĭ. Dér ea are o sfîntă obligaţiune, aceea de a-se adresa către lumea civilisată, arătându-i persecuţiile la care sunt expuşĭ Romanii din Ungaria.

„Liga mai are o obligaţiune, care înainte de tóte legitiméză existenţa ei: a lupta împreună cu toţi fraţii pentru naţionalitatea şi limba comună, pentru respectarea lor deplină.

„Décă din Ardeal, ochii noştri întristaţĭ se îndréptă spre Molna, la sprâncéna Prutului, în cea ţerişóră română din care isvoreşte îmbelşugătórele ape ale Moldovei, şi în care se conservă móştele marelui Ştefan-Vodă, numai de bucuriă nu ne simţim sufletul cuprins.

„In désa întunecime a cerului Bucovinei, se făcuse nu de mult un zîmbitor luminiş: toţĭ capii naţiunei române de acolo, séu aprópe toţi, mână în mână, lucrau contra ne-amicului comun.

„Pe aşa cale mergênd, victoria finală era asigurată, dér intriga şi zavistia a suflat... şi norii negrii ameninţă tot mai mult sě acopere micul luminiş.

„Liga nóstră nu are de a interveni în lupta fratricidă, dér datoria ei este de a le striga din adêncul sufletului: O, fraţilor, numai prin unirea şi concordia vóstră, mai puteţĭ salva Bucovina de slavisare. La luptă cu toţii împreună la ocasiunea nouĕlor alegeri parlamentare. Rĕmâneţĭ aceea ce aţĭ fost: supuşĭ credincioşĭ ai Austriei, dér nu încetaţĭ a fi Românĭ".

In fine manifestul apeléză la toţĭ colegii sě se pună pe lucru înlesnind comitetului central tot mai multe mijlóce materiale şi morale pentru urmărirea marilor scopurĭ naţionale.

Dîn isprăvile comitetului macedonean.

Se scie, că acum câte-va ḑile „Agenţia Română" a transmis o depeşă din Constantinopole, în care se spunea, că autorităţile otomane au arestat acolo pe mai mulţĭ Bulgarĭ, bănuiţĭ de poliţiă, că ar sta în relaţiunĭ cu comitetul macedo-andrianopolitan din Sofia. Chiar erĭ am semnalat o scire de felul acesta din Constantinopole.

Étă acum, ce 'i scrie „Timpului" din Bucurescĭ un corespondent al sěu din Constantinopole:

Bulgarii arestaţĭ au fost trimişĭ de comitetul macedo-andrianopolitan acolo, într'o misiune fórte delicată: aceea de *a asasina pe Exarhul bulgar*. Poliţia a fost însciinţată de însu-şĭ Exarhul, care primise scrisorĭ ameninţătóre. Despre resultatul cercetărilor nu s'a putut afla nimic, autorităţile păstrând cel mai strict secret. Étă însě, ce s'a aflat asupra acestei interesante afacerĭ:

Dela o vreme încóce, agenţii Comitetului, în mare parte dascălĭ în şcólele bulgărescĭ, spěriaţĭ de atitudinea energică a autorităţilor otomane, s'au arătat cam neascultătorĭ la poruncile comitetului, refusând sě esecute jafurile şi asasinatele ordonate dela Sofia. Comitetul iritat de acest act de rebeliune, a învitat pe Exarhul din Constantinopole sě destitue pe toţĭ cei nesupuşĭ. Exarhul, temêndu-se probabil sě nu-şĭ compromită situaţia faţă de guvernul otoman, a refusat. Peste câte-va ḑile apare în „Les Reformes", organul Comitetului, o notiţă ameninţătóre la adresa Exarhului, spunênd, că el şĭ-a uitat obligaţiunile către ţéră, că atitudinea lui a devenit curat antipatriotică şi că, décă nu-şĭ va lua séma, se vor ivi complicaţiunĭ grave de tot. Câte-va ḑile după apariţia notiţei, Bulgarii cu pricina sunt arestaţĭ la Constantinopole.

Este evident, că în duelul acesta dintre comitet şi Exarh, e de o importanţă capitală sě se cunóscă sentimentele şi atitudinea guvernului bulgar. Exarhia, ne scrie corespondentul nostru ocasional din Constantinopole, se află într'o posiţiă fórte critică, pentru-că guvernul bulgar i-a tăiat subsidiul. Cu alte cuvinte guvernul bulgar spune Exarhului: „Orĭ esecuţĭ poruncile comitetului, orĭ eştĭ osândit sě morĭ de inaniţie. Acésta nu e afirmaţiune gratuită. „Curierul Bisericesc" din Sofia, organul Sfântului Sinod, s'a făcut echoul disperărei Exarhului, dând publicităţei şi accentuând faptul, că Exarhia se află într'o situaţiă pecuniară fórte critică. De altă parte avem declaraţiunile organelor oposiţioniste „Mir" şi „Noul Veac" din Sofia, carĭ atacă în mod violent guvernul Ivancioff-Radoslafoff pentru-că refusă sě remită Exarhiei subsidiul, care i a fost plătit până acum regulat.

De aci reese, că guvernul bulgar ţine partea comitetului macedo andrianopolitan, şi rĕsare dela sine întrebarea, décă asasinii bulgarĭ espediaţĭ ca sě estermine pe Esarhul din Constantinopole, au fost trimişĭ de comitet numai, fără scirea guvernului, séu cu scirea şi consimţĕmêntul lui?

Intrebare prea gravă, ca sě dăm rĕspunsul în pripă. Mai bine sě aşteptăm sě rĕspundă faptele.

Noi ne mărginim la constatarea, că guvernul bulgar ocrotesce şi sprijină comitetul până într'atât, încât sé se declare rĕsboiu Esarhului din Constantinopole, şi ne întrebăm: décă până acolo merge comunitatea de vederĭ intre guvern şi comitet, va avé óre guvernul bulgar destulă tăriă şi independenţă, ca sě ia mĕsurile indicate pentru satisfacţiunea nóstră?

That is the question.

Conferinţa învĕţătorilor

rom. gr. or. din districtul Braşovului (protopopiatele Braşov, Bran şi Treiscaune).

Şedinţa III. 24 Oct. ($8^1/_4$ *óre a. m.*)

După deschiderea şedinţei sě pune la ordinea ḑilei lecţiunea practică cu elevii şi elevele din anul II de şcólă, care sě ţine din partea d-şórei *Maria Bogdan*, învĕţătóre, Braşov. D-şóra prelegĕtóre alege din cartea de cetire ca piesă de tractat „*Bradul*"; pe celelalte despărţĕminte le-a ocupat în scris. Incheiându-se lecţiunea şi eliberându-se elevii şi elevele din sală, sě deschide discusiune asupra acestei lecţiunĭ. Din observările făcute de mai mulţĭ membri ai conferenţei prelegerea sě declară deplin succésă şi d-şórei prelegĕtóre mulţămită protocolară.

Urméză strigarea apelului nominal şi o mică pausă. După redeschiderea şedinţei sě pune la ordinea ḑilei lecţiunea practică din limba română cu elevii şi elevele din an. III de şcólă. Prelegĕtorul *Aurel Popoviciŭ* (Satulung) tractéză piesa de cetire: „*Fetiţa murdară*", după-ce ocupase deja în scris celelalte despărţĕminte. Prelegerea e ascultată cu cea mai mare atenţiune. După încheiere se fac din partea mai multor membri observaţiunile aflate cu cale şi în urmă prelegerea sě declară deplin succésă şi prelegĕtorului i-se aduce mulţămită protocolară.

Şedinţa IV. ($2^3/_4$—*4 óre p. m.*)

Sě pune la ordinea ḑilei *observărĭ asupra Normativului şcolar*. Deórece în cele două conferenţe din anii trecuţĭ sě revisuise şi îndreptase materialul din învĕţămêntul religiunei pentru cei şése anĭ de şcólă şi din învĕţămêntul limbei materne până la an. V de şcólă, acum urméză materialul pentru an. V şi VI de şcólă din învĕţămêntul limbei materne. După cetirea materialului din Normativ şi din proiectul de plan al unei comisiunĭ, ce sě alesese anume pentru acest scop încă acum doi anĭ, sě fac observările de lipsă primind în partea cea mai mare materialul designat de numita comisiune cu acestea sě ridică şedinţa.

SCIRILE ḐILEI.

— 25 Octomvrie v.

Archiducelele Francisc Ferdinand a sosit alaltărĭ în Becĭcherecul-mare, de unde séra a plecat la *Ecĭca* fiind óspele contelui *Harnoucourt.* A doua ḑi s'a făcut o vênătóre la care archiducele a împuşcat 22 de vulpĭ.

Asasinat politic. Din Salonic se telegraféză ḑiarului „Acropolis", că notabilul Român *Ţituni* — distins pentru sentimentele sale naţionale, a fost asasinat de Bulgarĭ, pe când se întorcea dela Meţicova spre Ghevgheli.

O rectificare. Faţă cu scirea lansată în nr.-ul de Marţĭ al „Tribunei Poporului", că I. P. Sa d-l archiepiscop şi metropolit Ioan Meţianu nu ar fi contribuit cu nimic pentru fondul mesei studenţilor românĭ din Braşov, ni-se comunică din isvor competent şi suntem rugaţĭ a constata, că I. P. S. Sa a contribuit, încă în Februarie 1899, cu o sumă însemnată, dér în mod anonim.

Din România. D-l *C. Olănescu*, ministru de interne, a alcătuit deja proiectele de legĭ asupra: a) Monopolului cârciumilor, în comunele rurale; b) Suprimarea subprefecturilor şi crearea inspectorilor de plăşĭ. c) Organisarea şi sporirea atribuţiunilor notarilor. — Aceste trei proiecte de legĭ vor fi supuse, probabil, la începutul sĕptĕmânei viitóre desbaterilor consiliului de miniştri.

— *Desminţire.* Ḑiarele oposiţiei au vorbit despre dimisia d-lui Olănescu, ministrul de interne. „Epoca" este autorisată a da cea mai formală desminţire acestei nouě născocirĭ. Un redactor al ei a vĕḑut pe d-l Olănescu, care i-a spus: Nicĭ nu m'am gândit, nicĭ n'am vre-un motiv sě demisionez.

Vandalismul Bulgarilor. Ḑiarul „Scirile Petersburgului", organ al prinţului Uftowski, a publicat, ḑilele trecute, un lung articol relativ la isprăvile bulgărescĭ în Macedonia, datorit savantului rus Draganoff. Acesta în basa informaţiunilor primite dela institutul archeologic rus din Constantinopol, asigură, că Bulgarii distrug în mod sistematic orĭ-ce monument istoric din Macedonia. Bulgarii rup manuscripte şi mânjesc cu cernélă inscripţiunile istorice de pe icónele bisericilor. Asemenea probe de vandalism póte cine-va sě le vadă în mănăstirile: Trescavetz, Marcob şi Scopia. Organul institutului archeologic rus din Constantinopol, a scris în acéstă privinţă următórele: „Vinovaţĭ în actele de vandalism sunt înşi-şĭ Bulgarii, carĭ nimicesc orĭ-ce monument istoric din epoca romană séu gréco". In tot casul, este demn de remarcat, că chiar un institut scienţific rus începe a condamna relele apucăturĭ ale barbarilor Bulgarĭ.

Manevrele împĕrătescĭ din anul viitor, după cum se scrie, se vor ţiné în ţinutul oraşului Cincĭ-bisericĭ. Monarchul cu acéstă ocasiune va fi încuartirat în castelul contelui Majlath din Miholjaţ.

Tămbălău la Arad. La Arad se face adĭ instalarea noului fispan al comitatului. La tămbălăul aranjat din incidentul acesta, se vor presenta şi Românii sub conducerea P. S. Sale episcopului Goldiş. Aşa spune fóia de acolo „Tr. P." Óre nu se va face şi acuma cu „Românii" vre-o „frăţietate"?

Desvĕlirea statuei lui Carnot. Duminecă s'a făcut în *Lyon* desvĕlirea statuei fostului preşedinte *Sadi Carnot.* La actul desvĕlirei a participat şi preşedintele *Loubet* şi miniştri. Din incidentul acesta stradele erau decorate şi pavoazate. Din tóte părţile preşedintele republicei a fost viu aclamat. După inaugurare cortegiul s'a dus la prefectură pentru recepţia oficială a preşedintelui. După recepţiune s'a dat un mare banchet la camera de comerciu, unde Loubet a rostit un toast lăudând operele sociale pe care camera de comerciu le protege şi adause, că tot ce privesce îmbunĕtăţirea esistenţei celor umilĭ şi desmoşteniţĭ are drept la încurajarea şi la solicitudinea preşedintelui Republicei. Séra Loubet a luat parte la banchetul dat în onórea sa la primăriă. Aicĭ încă ţinù un toast glorificând memoria lui Carnot. El mai ḑise, că-şĭ va da silinţa sě îndeplinéscă sarcina sa de a apĕra interesele morale şi materiale ale ţĕrii. — Mai amintim, că cu ocasia acestei serbărĭ Ţarul Rusiei a adresat preşedintelui Loubet o telegramă în care îşĭ esprimă alipirea sa la acest act şi asigură de *sincera şi nestrămutată prieteniă.* Preşedintele Loubet i-a rĕspuns îndată, mulţumindu-i călduros în numele Franciei.

Cum sunt judecaţĭ ucigaşii în Sofia? Ca un cap de operă, despre consciențiositatea, cu care îşĭ împlinesc judecătorii bulgarĭ datoria, cetim prin foile din Peşta următorul cas: Un învĕţător bulgar cu numele Mihail Şumanov a ucis pe un Macedonean, Cacef Bojanov. Juraţilor li-s'au pus următórele întrebărĭ: 1) Este constatat faptul, că Mihail Şumanov a ucis pe Cacef Bojanov? 2) Dovedit este, că ucigaşul a fost pe deplin conscient de fapta sa? 3) Este constatat, că mórtea lui Cacef a urmat imediat după sevêrşirea atentatului? 4) Sunt împrejurărĭ agravante şi atenuante? 5) Este Şumanov vinovat pentru comiterea atentatului? Juraţii cu unamimitate au rĕspuns la cele dintâiu trei întrebărĭ cu *da*, ér la cele două din urmă cu *nu*. Achitarea vinovatului a fost „motivată" cu aceea, că Şumanov a ucis din simţ de patriotism. Pentru aceea a omorît pe Cacef, de óre-ce l'a cunoscut ca aprig inimic al comitetului macedonean. — Comentar nu mai e de lipsă.

Furtul din Vatican. Poliţia din Genua a deţinut pe advocatul Pescio, fiind bănuit, că el ar fi primit hârtiile de valóre, carĭ au fost furate din Vatican şi le-ar fi schimbat. La bancherii din Milan şi Florenţa până acum s'au aflat din acele hârtii în valóre de 270.000 Lire.

— Măcar de aşĭ sfîrşi-o odată! murmura el sfăşiat.

In urmă zăcea în pat bolnav.

— Acuşĭ voiŭ fi fericit! îşĭ gândia el. Acolo sus nu sunt gheboşĭ. De ce m'au şi supĕrat şi chinuit ómenii? Ah, a muri singur, singur...

Picăturĭ marĭ de lacrimĭ îi udau faţa. El repeta fără întrerupere:

— Mamă!... Jaques!... Madelaine! O Dumneḑeule!...

Din visul lui trist şi jalnic îl deşteptă un sgomot.

— Cine-i?

Nicĭ un rĕspuns.

Érăşĭ întrebă: Cine-i?

Atuncĭ auḑi un schilălăit plângĕtor.

— Ah, ḑise el zimbind trist, — bietul Mayeux!

Voi sě se scóle, ca sě deschidă uşa, dér recăḑù fără puterĭ, oftă greu şi muri.

Acum nu-l mai dóre nimic. Dér numele şi adĭ obicĭnuesc a-l folosi ca o espresiune de urîciune şi rĕutate. Astfel se nasc numele de batjocură în Francia.

Rochia de mirésă 'a reginei Wilhelmina. Foile olandese dau unele amĕnunte despre trousseau-ul tinerei regine Wilhelmina, a cărei cununiă cu principele Henric de Meklenburg s'a stabilit deja pe ḑiua de 17 Ian. 1901. Intreg trousseau-ul miresei trebue sĕ fie gata până la începutul lunei Ianuarie. Rochia de mirésă a Reginei va fi brodată în şcóla de brodoriă din Amsterdam, unde a fost confecţionată şi baina, ce a avut'o la încoronarea sa de Regină. Timp de trei lunĭ au lucrat la acéstă haină cele mai bune dintre elevele şcólei de brodat. Desenurile pe stofa rochiei de mirésă le face conducĕtórea institutului şi se esecută sub supraveghierea sa personală.

Pentru o sărutare. La o gară în apropiere de Petersburg s'a întêmplat următorul cas: Un tînĕr muncitor se ruga de vre-un ajutor dela un cunoscut neguţător. De alta parte pe peron se afla un general, care avea la braţ pe soţia lui, o damă tînĕră şi frumósă. Neguţătorul ḑise muncitorului că-i va da '5 ruble, décă va săruta soţia generalului. Ţĕranul sfindu-se se apropiă de general şi-i povestesce, cum ar puté el ajunge la o pomană de 5 ruble. Generalul se uită întrebător la soţiă, ér acésta şovăind puţin îi întinde muncitorului obrazul. Ţĕranul după-ce a sărutat'o, s'a dus la negustor, care i-a plătit cele 5 ruble promise.

Spicuirĭ
din trecutul şi presentul nostru.

Sĕlişte, în Octomvrie 1900.

— Fine —

Avem adĭ fórte multe familii, carĭ mai acum câţĭ-va anĭ nu steteau cu orĭ-cine de vorbă, şi adĭ sĕ le plângĭ de milă! Causele acestei decadinţe materiale sunt multe.

Ocupaţiunea majorităţii covîrşitóre a Sĕliştenilor a fost oieritul. Şi pe atuncĭ nimic nu era rentabil, ca economia de oi. Pe lângă aceea târlele Sĕliştenilor erau vestite. E uşor de esplicat, dér décă pe atuncĭ şĭ-au adunat banĭ frumoşĭ Sĕliştenii. De atuncĭ derivă şi renumele Sĕliştenilor de ómenĭ bogaţĭ. Imprejurările favorabile ale oieritului însĕ cu vremea s'au schimbat.

Ómenii au fost nevoiţĭ sĕ-şĭ vêndă târlele, căcĭ nu li-se mai renta, — lucrau mai mult cu pagubă decât cu câştig. Ce sĕ facă acum? Sĕliştea pe atuncĭ avea vre-o 5000 de locuitorĭ. Hotarul în raport cu numĕrul locuitorilor e numai un petec de loc. Numai din âgricultură nu putea trăi nimenea, cum nu póte nicĭ adĭ. Abia 2—3 escepţiunĭ décă vor fi. E natural dér, décă între astfel de împrejurărĭ pe lângă dragostea faţă de economia de oi s'a desvoltat în Sĕliştenĭ mai ales spiritul negustoresc.

Unii au şi îmbrăţişat negoţul şi unele centre — cum era d. e. Abrudul — erau aprovisionate cu unele articole aprópe numai de Sĕliştenĭ. Cu întroducerea drumului de fier şi acest isvor li-a secat. Alţii mai comoḑĭ, mai rĕmânênd pe acasă în lipsa de ocupaţiune s'au dat pasiunei jocului de cărţĭ — au devenit cartofarĭ şi în scurtă vreme şĭ-au mâncat tot ce bruma agonisiseră în ḑecurs de anĭ de ḑile şi cu ce eventual s'ar fi putut apuca de alte afacerĭ. Alţii érăşĭ au luat lumea'n cap şi s'au dus în România, mai ales în Dobrogea. Aicĭ parte au întrat ca servitorĭ pe la alţii — cei mai sĕracĭ, — parte au luat în arêndă moşii de ale statului, parte şĭ-au deschis câte-o prăvălióră séu câte-o cârciumă. Mulţĭ dintre aceştia au şi ajuns la stare bună. Dintre cei sĕrăciţĭ şi rĕmaşĭ acasă veḑĭ destui şi în ḑiua de astăḑĭ gătiţĭ frumos — cu haine rĕmase din vremurile cele bune — şi stând prapur înaintea porţii cât e ḑiulica de mare. Mai bine rabdă de fóme, decât sĕ între în serviciul altora. *Mândria* nu-i lasă. Şi *mândria* acésta într'atâta s'a înrădĕcinat în Sĕliştenĭ, încât — abstrăgênd Ţara românéscă — aicĭ la noi nu vei găsi un singur servitor séu servitóre sĕlişteană. Autorităţilor le convenia şi se bucurau de decadenţa acésta materială a unora.

E şi esplicabil, căcĭ ómenii independenţĭ materialiceşte sunt tot déuna periculoşĭ pentru autorităţĭ. Pe aceştia nu-i ducĭ de nas cum voescĭ tu, ci aceştia rezonéză cum ei voesc, şi de multe-orĭ îţĭ pun bete în rótă. Sĕrăcind însĕ sunt avisaţĭ la sprijinul autorităţilor şi astfel nu-i greu sĕ-i pui cu botul în labe. Şi apoi cum rezonéză naţia o scim cu toţii: Caliciul — orĭ cât de omeniă ar fi — tot om de nimic rĕmâne; pe când bogatul — orĭ-cât de omeniă ar fi — tot om de omeniă este.

Dér preoţii — luminile poporului — carĭ sunt chemaţĭ ca tot déuna sĕ stea cu povaţa şi cu fapta la disposiţia poporului, ce făceau şi ce fac când vĕd, că fiiĭ lor sufletescĭ merg pe povêrnişurĭ? Preoţii?... Atuncĭ ca şi acum îţĭ puneau patrafirul pe cap, te trosniau cu mătăuzul séu îţĭ întindeau mâna. Atâta sciau. Aveam preoţĭ cu frica lui Dumneḑeu, evlavioşĭ, dér ómenĭ din popor, fără vre-o cultură mai înaltă. Majoritatea poporenilor sciu mai mult decât ei, fiind-că sunt ómenĭ umblaţĭ. Sĕliştenii încă n'au auḑit de pe amvon cuvêntul preoţilor lor. *Acésta le e ceva necunoscut.* Si amvonul multe rele şi rănĭ ar puté vindeca. La noi preoţia a fost o moştenire familiară, întocmai ca un meşteşug ce-l lasă un tată fiiului sĕu. Astfel de preoţĭ se înţelege, că nu-ţĭ impun. Ér dintre cei mai noi şi carĭ ţĭ-ar impune, se îndeletnicesc mai mult cu ocupaţiunĭ absolut incompatibile cu posiţia preotului, aşa încât numai impresia de preot nu mĭ-o face.

Aşĭ puté scrie încă fórte mult în cestiunea acésta, fiind însĕ tocmai în preajma alegerii de protopop tac, în speranţă, că noul protopop va pune în fine capĕt stării insuportabile de aḑĭ. E şi timpul suprem, căcĭ simţul religios începe a scădé. Cu astfel de preoţĭ nicĭ nu mĕ mir.

Am ḑis mai sus, că mulţĭ Sĕliştenĭ au început sĕ emigreze în România. Cu depărtarea Sĕliştenilor încep şi imigrarea strĕinilor în Sĕlişte, mai ales meseriaşĭ; ér de când s'a mai deschis linia ferată — n'ar maĭ fi pomană de ea! — ne năpădesc strĕinii tot mai tare. Mulţĭ meseriaşĭ Sĕliştenĭ nu mai pot susţine concurenţa lor, şi de aceea unii şi dintre aceştia au început sĕ emigreze.

Sĕliştenii i-au lumea în cap şi strĕinii se încuibă tot mai adênc.

Au prins strĕinii a-ne pasce „de nu ne mai putem cunósce“. Jale şi bănat ca parte ni-au dat. Nu le-a luat din vênt nefericitul Eminescu şirele:

> Şi cum vin cu drum de fier
> Tóte cântecile pier
> Sboră pasĕrile tóte
> De *négra strĕinătate.*

Le-a scos din cruda realitate.

Şi décă se va mai continua tot aşa nu trec 60—70 de anĭ şi Sĕliştea şĭ-a pierdut caracterul românesc.

Tot influinţei strĕinilor şi neinteresului preoţilor atribui eu în mare parte şi dimensiunile, ce le-a luat în Sĕlişte — mai ales la femei — luxul. Rane adêncĭ sunt la noi, carĭ ar trebui vindecate.

In prima linie ar trebui sĕ punem stavilă emigrării. Ca sĕ-i reţinem însĕ de-a mai emigra, ar trebui sĕ li-se creeze nouĕ isvóre de venit, fiind-că toţĭ din negustoriă nu pot trăi. Banĭ au fost la comună, s'au întrebuinţat însĕ pentru alte scopurĭ — pentru *modernisarea* Sĕliştei. Atuncĭ când fómea ne bate la uşĭ şi strĕinii ne scot din casă ni-se fac trotoare, se ridică un palat pentru judecătoria cercuală, — care de altfel momentan ar fi plecat din Sĕlişte *la Mag (!)* — s'au făcut nisce terase, pe cósta unui deal, pentru morminte (noroc, că nu s'a înmormêntat până acum acolo, căcĭ bieţii morţĭ ar fi aḑĭ cu ciolanele şi căpăţinile pe afară), ér de present se reguléză rîul, aşa încât nicĭ cheul Dîmboviţei nu va fi mai frumos. Zidul de pétră va fi 3 metri înălţime şi la basă de $1^1/_2$ metri grosime. Se va presenta de minune. Sĕ tot trăescĭ în Sĕlişte, bine înţeles sĕ ai ce-ţĭ trebue la chimir!

Comitatul face peste zidul acestui rîu un pod de fier cu fundament solid şi zid din piatră cioplită — pare-mi-se pentru 16 mii. Şi comuna încă va face două podurĭ de fier. Frumoşii acaţĭ, tei, frăgarĭ, carĭ au fost plantaţĭ înainte cu 15 anĭ de-alungul piaţului pe lângă ţĕrmurea rîului şi carĭ dedeau deja umbră frumósă — au trebuit sĕ fiă delăturaţĭ în vederea parcului *modern*, ce are sĕ se aranjeze după regulare. Modernisarea acésta cu ḑecĭ de mii de fl. luaţĭ împrumut dela „Banca naţională“ din capitală a fost cel puçin pripită şi prea radicală, în vederea enormei majorităţĭ lipită de sĕracă a acestei comune — care ajunge la arunc însemnat. Arunc buniciel au Sĕliştenii deja acum, numai cât „Domnii“ îi dau alte numirĭ: „pază de nópte“, „rĕscumpărarea lucrului public“ (7 coróne) o grămadă de procente după darea de pămênt, pentru plătirea păzitorilor la câmp etc.

Mai trebue amintit apoi la tóte întreprinderile şi „Mehrazbeit“-ul (vorba primarului), adecă sĕ coste totdéuna cu mult mai mult, decât a fost preliminat şi votat.

Din incidentul regulării rîului au fost dĕrêmate 2 case de piatră solid zidite, anume casa pentru vămuirea mărfurilor şi camera pentru vinderea cărnii, pe motivul, că acestea cad în linia regulării rîului (puteau însĕ sĕ rĕmână, căcĭ nu se prăpădia lumea, décă se lăsa piaţul cu $^1/_2$ metru mai larg) pentru-ca sĕ se pótă pune în comitet la votare — se înţelege în felul cum sĕ face la noi votarea — zidirea unei case marĭ — frumóse — care sĕ coste érăşĭ vre-o 10,000 fl., în care sĕ se instaleze apoi camera pentru măjuit, măcelăria, gheţarele pentru carne şi fabrica de unt, care se va înfiinţa.

Tóte sunt fórte bune şi fórte frumóse — numai cât nu cu banĭ luaţĭ împrumut şi în o comună, care e în decadenţă. —

Óre de parcurĭ şi de regulărĭ le arde acum bieţilor Sĕliştenĭ?!... Nu vedeţĭ „Domnilor“, că noi de-abia o mai ducem de aḑĭ pe mâne? Ce folos avem noi de tóte acestea? Nu vedeţĭ, că numai strĕinilor le faceţĭ plăcere şi pe noi ne lipsiţĭ de ultimii crucerĭ ce biet îi mai avem — ba ne băgaţĭ şi datorĭ?!...

Nu vedeţĭ, că tóte comunele nóstre românescĭ cât s'au *modernisat* şĭ-au pierdut caracterul românesc?

Credeţĭ, că Sĕliştea o sĕ întórcă cursul lumii şĭ o sĕ facă esceptiune? Negre presimţirĭ am. Da-re-ar bunul Dumneḑeu sĕ nu se împlinéscă.

Cei ce au urechĭ de auḑit sĕ audă!

Ioan nemulţumitul.

---

†

Subscrişii cu inima înfrântă de durere, în numele lor şi al consângenilor aducem la cunoscinţă amicilor şi cunoscuţilor, că prea iubitul lor tată, socru, moş şi strămoş

Stefan Moldovan,

preposit séu archipresbiter al bisericei catedrale gr. cat. de Lugoş, prelat domestic al S. Sale pontificelui roman, membru fundator al asociaţiunei pentru literatura şi cultura poporului român, membru la mai multe societăţĭ culturale s. c. a.,

în urmarea unui morb îndelungat, fiind împărtăşit cu st. sacraminte ale moribunḑilor, în 4 Noemvrie st. n. nóptea la 10 óre a adormit în Domnul, în anul 88 al vieţei, 63 al preoţiei şi 41 al prepositurei sale.

Funcţiunile funebrale se vor ţiné în biserica catedrală din Lugoş în 6 Noemvrie la órele 2 d. m.

S. Liturgiă împreunată cu Parastas pentru odihna sufletului rĕposatului se va celebra în biserica catedrală Mercurĭ în 7 Noemvrie la órele 8 a. m.

In vecĭ pomenirea lui!

Lugoş, 4 Noemvrie 1900.

Adolfina Moldovan vĕd. Oltean ca fiică; vĕd. Roza Moldovan ca noră; Sidonia Moldovan, Alma Moldovan ca nepóte; Conte Francisc Norman de Audenhoffe ca ginere; conte Luis Norman de Audenhoffe ca nepot; Georgina contesa Norman de Elekes nepótă; Reginald conte Norman strănepot.

Concurs.

Dela „Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român“ conform conclusului Nr. 236 din 25 Octomvrie a. c. cu inceputul anului şcolar 1900—1901 este de conferit:

Un stipendiu de 120 coróne pe an din fundaţiunea „I. Roman“, destinat pentru studenţĭ de gimnasiu orĭ şcóle reale.

Cererile pentru acest stipendiu sĕ se înainteze comitetului central al Asociaţiunei în Sibiiu (Strada Morii Nr. 8) până la 20 Noemvrie a. c. provĕḑute cu următórele documente: *a*) atestat de botez; *b*) testimoniu şcolar pe anul 1900—1901; *c*) atestat de paupertate.

Cererile întrate după termin nu se vor considera.

Din şedinţa comitetului central al „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român“, ţinută în Sibiiu la 25 Octomvrie 1900.

Dr. Il. Puşcariu, vice-preşed. — *Dr. Beu.* secr. II.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 6 Noemvrie. In cameră s'a continuat aḑĭ desbaterea declaraţiunei archiducelui moştenitor. Aḑĭ şĭ-a ţinut Desid. *Szilagyi* discursul sĕu aşteptat cu încordare. A vorbit neîntrerupt trei óre întregĭ. Cu mare aparat legislatoric el a argumentat cum înarticularea declaraţiunei nu se cuprinde nicĭ o vătĕmare a constituţiei. El cere primirea proiectului. Desbaterea se continuă mâne.

Londra, 6 Noemvrie. Din Peking i-se anunţă lui „Times“, că admiralul rus Alexejev a trimis o scrisóre lui Li-Hung-Ciang în care îl întrébă despre intenţiunile, ce le are China faţă cu Mandsuria şi provócă totodată China sĕ cedeze Rusiei administraţia acestei provincii.

DIVERSE.

O mirésă schimbată. Din Roma se scrie următórele: Ḑilele trecute un tînĕr cu numele Nicola Morini din orăşelul Macerata, s'a dus la biserică cu logodnica lui, ca sĕ fiă de faţă la prima strigare. După cum e obiceiul, în acel orăşel mulţime de rudeniĭ, amicĭ şi cunoscuţĭ însoţiau pe tîneriĭ însurăţei. La întrarea în biserică pe neaşteptate se apropiă de mire o faţă tînĕră şi frumósă strigându-i: „Pe mine trebue sĕ mĕ iai de soţiă! Eu sunt mirésa ta. Décă nu-ţĭ împlinescĭ datorinţa, mórtea te aştéptă!“ Mulţimei, care numai decât recunoscù în tînĕra fată pe amanta de odinióră a mirelui, se vede, i-a plăcut acest lucru, de órecea aplaudat pe curagiósa fată şi de pretutindenea se auḑea: „Are dreptate!“ „Aşa este!“ Mirésa, care era sĕ fiă condusă înaintea altarului, a ajuns într'o situaţiă neplăcută şi liberându-se dela braţul mirelui, s'a refugiat cu rudeniile sale într'o casă din apropiere. Mirele rĕmăs singur, numai decât a fost prins de braţ de iubita lui de odinióră, ér mulţimea striga însufleţit: „Bravo Nicola, Condu numai pe Nina la altar, împlinesce-ţĭ promisiunea!“ Mirele nu aşteptá sĕ fiă a doua óră invitat şi ḑicênd: „Bine-ĭ şi aşa, vino Nină cu mine“ şi păşí peste pragul bisericeĭ cu noua mirésă. Scurt timp după acésta, mirii, după ce au fost vestiţĭ, au părăsit biserica. Ca nu cumva mirele sĕ-şĭ schimbe planul până la cununiă, poporul adunat numai decât a făcut între ei o colectă şi a dat'o frumósei Nina ca zestre, ér pe mirele l'a ameninţat mulţimea, că de nu se va ţiné de vorbă, îĭ va frânge cóstele.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Novembre n. 1900.

Renta ung. de aur 4%.	114.75
Renta de corône ung. 4%. . . .	90.35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119.60
Impr. căil. fer ung. înargint. 4½%	98.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.75
Bonurĭ rurale ungare 4%	91 40
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	92.50
Impr. ung. cu premii	163.75
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin .	139.50
Renta de argint austr.	97.50
Renta de hârtie austr.	97.15
Renta de aur austr.	114.65
Losurĭ din 1860.	132.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	16.92
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	664.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	663.—
Napoleondorĭ.	19.19
Mărcĭ imperiale germane	115.65
London vista.	240.55
Paris vista	95.85
Rente de corône austr. 4% . . .	98.50
Note italiene	90.85

Cursul pieţei Braşov.

Din 7 Novembre. 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18.92	Vênd.	18.96
Argint român.	Cump.	18.75	Vênd.	18.90
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.20	Vênd.	19.26
Galbenĭ	Cump.	11.20	Vênd.	11.26
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.75	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Sz. **6770**—1900. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tljkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy a „Furnica" fogarasi takarékpénztár végrehajtatónak Budacu Niculae alui George végrehajtást szenvedő elleni 540 kor. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. tőrvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Oprea-Kerczisora községében fekvő az oprea-kerczisorai 102. sz. tljkvben Budacu Niculae a lui George, Budacu Constantin a lui Niculae, Budacu Aurelie a lui Niculae, Budacu Valerie a lui Niculae, Budacu Dionizie a lui Niculae, Budacu Emilian a lui Niculae nevén álló A † a.

256, 257	hrsz.	ingatlanra	426	kor.	3161	hrsz.	ingatlanra	4	kor.
739 742	„	„	10	„	3370/1	„	„	8	„
1057	„	„	4	„	3384/1	„	„	6	„
1187/1, 1190/1	„	„	68	„	3461/1	„	„	2	„
1339/1	„	„	6	„	3593/1	„	„	10	„
1436/1	„	„	34	„	3761/1	„	„	16	„
1485	„	„	4	„	4033/1	„	„	10	„
1580—1582	„	„	16	„	4109	„	„	12	„
2249/1,	„	„	66	„	4297, 4298	„	„	8	„
2252/1, 2255	„	„			4392	„	„	16	„
2529/1	„	„	14	„	4771, 4776	„	„	6	„
2595/1	„	„	12	„	4837/1	„	„	4	„
2618/1	„	„	8	„					

és az Oprea-Kerczisorai 179 sz. tljvben Budacu Niculae a lui George, Budacu Constandin l. Niculae, Budacu Aurelie l. Niculae, Budacu Valerie l. Niculae, Budacu Dioniszie l. Niculae, és Budacu Emilianu l. Niculae nevén álló A †

523	hrsz.	ingatlanra	8	kor.	3164/2	hrsz.	ingatlanra	12	kor.
764/2	„	„	24	„	3335	„	„	4	„
1016/1	„	„	34	„	3365/4	„	„	4	„
1054	„	„	24	„	4656/2	„	„	2	„
1325	„	„	6	„	3434	„	„	20	„
1358, 1359	„	„	22	„	3501, 3502/1	„	„	10	„
1368	„	„	2	„	3778, 3779/4	„	„	42	„
1471—1473	„	„	32	„	3790—3792	„	„	2	„
1488—1490	„	„	16	„	3913/4	„	„	2	„
1630/1	„	„	2	„	4124, 4126/1	„	„	12	„
1710—1712/1	„	„	48	„	4152/1	„	„	20	„
1791—1793/1	„	„	16	„	4234/2	„	„	20	„
1873—1874	„	„	22	„	4412/2 4413	„	„	46	„
1896	„	„	6	„	—4416/1				
2012	„	„	8	„	4638	„	„	4	„
2077	„	„	24	„	4656/4	„	„	6	„
2297/4	„	„	16	„	4727	„	„	2	„
2442	„	„	6	„	4828	„	„	6	„
2453/2	„	„	14	„	1336/2	„	„	38	„
2470/4	„	„	38	„	1870, 1872/2	„	„	22	„
2477	„	„	10	„	641/2, 644	„	„	48	„
2781/4	„	„	38	„	1925/3	„	„	10	„
2802, 2872,	„	„	70	„	2579	„	„	4	„
2903					2605	„	„	10	„
2894/4, 2895/4	„	„	34	„	3134	„	„	4	„
2944, 2945	„	„	10	„	3905	„	„	8	„
3001	„	„	6	„	4256	„	„	8	„
3093	„	„	38	„	3365/2	„	„	4	„
3109	„	„	4	„	3915 2	„	„	2	„
3151	„	„	20	„					

koronában ezzennel megállapitott kikiáltási árban a mindkét tljkvben Budacu Anisia szül. Voda javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jog fenntartása mellett elrendeltetik, ha azonban ezen ingatlanok vét lára az emlitett szolgalmi jog fenntartása mellett az azt megelőző tehertételek fedezetére szükséges s ezuttal 14000 koronában megállapitott összeget meg nem üti, az esetben az árverés hatálytalanná válik, s az ingatlanok a szolgalmi jog fenntartása nélkül a kitüzött határnapon ujabban elárvereztetnek.

A fennebb megjelölt ingatlanok az **1900 évi November hó 27 ik napján délelőtt 10 órakor** Oprea-Kerczisora községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1900. évi augusztus hó 23-án.

A fogarasi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

SCHUPITER
kir. albiró.

1146.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.